

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:
Віктор КОРНІЮК,
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКИЙ,
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлій ІОФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНОК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55
Приймальня – 235-79-58

Заступник головного редактора – завідувач
відділу з висвітлення питань місцевого
самоврядування та регіональної політики
Віктор КОРНІЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар
Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер Ірина КИСІЛЬ – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань
парламентської діяльності:

Микола БІЛОКОПИТОВ – 234-67-78,
Олексій СИЩУК – 235-79-52,
Юлія ЦИРФА – 234-67-78

Відділ соціально-економічної політики
та правового забезпечення: 235-81-56,
Світлана ФІЛОНЕНКО – 234-67-78

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач Ольга КЛЕЙМЕНОВА – 235-79-52,
Лучія ПУЗИКОВА, Лариса МАРЧУК,
Євген ТИЩУК

Літературні редактори: Олена ЧОПОВСЬКА,
Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,
Наталка СЕМИВОЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,
Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – Ольга ПРОКОПЧУК – 235-81-56
Верстка – 235-81-56,
Наталія РЕПЕЦЬКА – 235-79-60

Підтримка сайта –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-79-60,
Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, Діана ТОКОВЕНКО

04053, Київ-53,
пров. Несторівський, 4
E-mail: mail@viche.info
E-mail: viche@rada.gov.ua
www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»
за дорученням засновника здійснює редакція.
© Віче, 2011.

Свідчення про державну реєстрацію друкованого
засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.
Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
І залишає за собою право на редагування,
опублікування наданих авторами творів та сплату
авторського гонорару. Рукописи не рецензуються
і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність
рекламних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 5.10.2011.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. № С-343. Тираж прим. 2500.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «КЖД «Софія»

08000, Київська обл., Макарієвський р-н,

смт Макарів, вул. Першотравнева, 65

Свідчення про державну реєстрацію

А01 № 22 9953 від 26.11.2008 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її
комітетах, адміністрації Президента України,
Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він
також надходить до бібліотек Конгресу США та
Ради Європи, до Книжкової палати України,
Національної бібліотеки України імені В. Вер-
надського, Національної парламентської,
Державної науково-технічної, Державної бібліо-
теки для юнацтва, Державної науково-педаго-
гічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Пізнання дивовижного світу з сином Нікітою

Квітуче раювання Юлії Невгад

Оксана ТЕРПАК,
мистецтвознавець

Коли переглядаєш роботи Юлії Невгад, мимоволі спадає на думку, що десь усе це вже бачилось. І не просто бачилось, а відчувалось усіма фібрами дитинної, відкритої всесвітної душі. Медоносні жінки та квіти, котрі наче пахнуть пилком і бджолами, фантазмагоричні поєднання симфонічних мотивів жіночого тіла та феєрії яскравих жовтогарячих, сліпучо-сонячних кольорів, а поруч – блідо-синюваті відблиски жіночого тіла, наче щойно відлітого з теплої напівпрозорої крижаної брили, з якої просто вмілою рукою майстра прибрано все зайве.

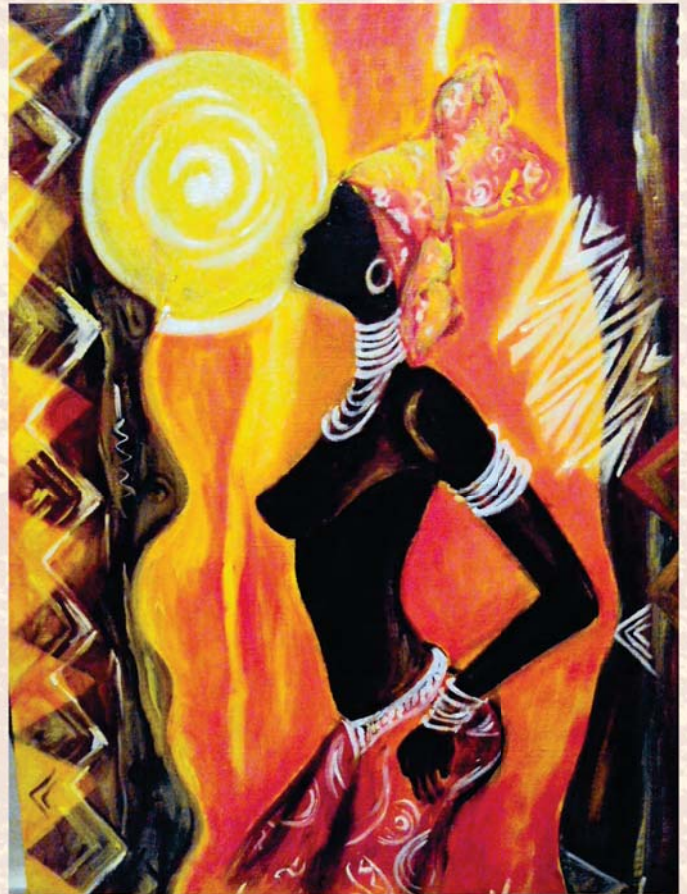
Є митці, що гостро відчувають усю складність і неоднозначність буття, відображаючи його в творах, яким притаманні світло й пітьма, химерне плетиво божого й темного, любові й непереборного болю. І наш непростий час породжує здебільшого саме таких мистців, часто надзвичайно талановитих, як Іван Марчук чи Борис Плаксіє. Але є й інші мистецькі натури, котрі кожним подихом і порухом пензля несуть лише світло, нагадують усім нам наші насправжні сонячні й едемські витоки. Саме про таких хочеться, дещо перефразувавши Святе письмо, сказати: спочатку було світло. Але найголовніше: роблять вони це настільки швидко, що зачіпають підсвідомі дитячі, а може, й родові спогади кожної людини. Тому і здається – все це вже десь бачилось і відчувалось.

І зовсім не дивує, що Юлія Невгад іще молода, народилася 1984 року в місті Горлівці Донецької області, осереді колишнього приазов-

ського Дикого поля, де колись віками стояли трави в людський зріст, яріло над степом сонце і велетенські орли перелітали над скіфськими, сарматськими, кімерійськими чи ще давнішими курганами. Можливо, з цього первинного сонячного степу переливаються в її полотна світло й радість первинних найяскравіших і найсвіжіших кольорів. Бо все решта було ніби цілком звичайним – Донецька художня школа, технікум дизайну, інститут. Учителі траплялися хороші, але не надто намагалися наверхтати у свою віру, бо швидко заважували: дівчина весь час шукає власну стилістику і здатна знаходити незвичайні рішення. Юлія великого значення надає кольору, симфонічному поєднанню яскравих барв і світла, які разом витворюють самодостатню реальність. Були виставки регіональні, республіканські, молодих художників країн СНД та Східної Європи, але новий потужний і найяскравіший етап у творчості роз-

«Весняний сад». Полотно, олія. 50 x 70 см.

«Світанок у Конго». Полотно, олія. 50 x 70 см.

почався після народження дитини: відкрилися нове бачення і здатність втілити на полотні світлу любов, що переповнила єство художниці.

Ясна річ, Юля сьогодні перебуває на початку довгого творчого шляху, якраз там, де яріє пошук. Вона прагне знаходити своє та невпинно розвиватися. До квітучого раювання і симфонії жіночого тіла долучаються пошуки власного бачення міського пейзажу, східні, навіть африканські мотиви. Але кожен митець, дослухаючись до внутрішньої мелодики, сам вирішує, як і що йому малювати. На схилі віку творець «Західно-східного дивану» Гете висловив думку, що в цьому світі є лише три об'єкти й теми для справжнього мистецтва – Бог, природа й любов у всіх її виявах. І справжні поети й художники всіх часів та народів приречені все життя блукати в цьому трикутнику.

Звичайно, визначення великого поета перегукується із суфійським триєдинством Бога, природи та жінки, бо саме в східній персько-таджицькій ліриці, коли поет говорив про жінку, він мав на увазі й Бога і навпаки. Але, як на мене, саме в цьому Схід і Захід єдині.

Тож, видається, творчі пошуки Юлії Невгад відбуваються в одвічній і довічній царині справжнього мистецтва, котру вона віднаходить у собі, у своєму жіночому й мистецькому призначенні, в кольорах, які ллються на її полотна із сонячних небес, нагадуючи іншим людям, що світ – прекрасний і залишиться таким і після нас, принаймні у наших найсвітліших помыслах і полотнах його сонячних співців.

«Кавказ». Полотно, олія. 60 x 80 см.